

Χριστουγεννιάτικη ιστορία

Ήταν κάποτε μια οικογένεια, στην οποία ο μισθός των γονιών ήταν μικρότερος από όσα ξόδευαν κάθε μήνα. Συμπλήρωναν με δανεικά, αλλά κάποτε τα δανεικά σταμάτησαν. Ο πατέρας αποφασίζει ότι πρέπει να κάνουν πλέον οικονομία. Λέει λοιπόν στα παιδιά πως πρέπει να κόψουν τα παγωτά, πως δεν μπορεί να τα στέλνει πια στο ιδιωτικό σχολείο, πως δεν θα τους αγοράσει φέτος καινούργια ρούχα και πως θα σταματήσουν να πηγαίνουν στην πισίνα. Επίσης αποφασίζει ότι θα πρέπει να απολύσουν την καθαρίστρια, καθώς και να περιορίσουν τις ώρες

της κοπέλας που κρατάει το μωρό. Τότε η μάνα γυρίζει στα παιδιά και τους λέει: «Ο πατέρας σας δεν σας αγαπάει. Μόνο η μανούλα σας σκέφτεται. Και αν αγαπήσετε πιο πολύ τη μανούλα από όσο τον μπαμπά, όχι μόνο δεν θα σας στερήσω το σχολείο και την πισίνα, αλλά θα σας αγοράσω και ποδήλατα». Την ίδια στιγμή, η καθαρίστρια φωνάζει: «Εγώ δεν δέχομαι να απολυθώ. Και θα ταμπουρωθώ στην ντουλάπα με τα καθαριστικά, ώστε να μην μπορείτε ούτε να φέρετε καινούργια καθαρίστρια ούτε να καθαρίσετε μόνοι σας. Ετσι θα βρωμίσετε και θα αναγκαστείτε να

με κρατήσετε και ας λέτε ότι δεν φτάνουν οι μισθοί σας να με πληρώνετε». Η κοπέλα που κρατάει το μωρό δηλώνει: «Εγώ δεν δέχομαι να περικοπούν οι ώρες μου. Αν επιμείνετε, θα πάρω το μωρό,

που εκείνος συστήνει. Η μάνα απαντάει: «Λεφτά υπάρχουν. Απλώς εσύ είσαι άχρηστος. Εγώ θα τα βρω επειδή θα εκβιάσω τους δανειστές». Η καθαρίστρια και η κοπέλα που κρατάει το μωρό απα-

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

θα φτιάξω και ένα πανό και θα κατέβω στην είσοδο της πολυκατοικίας να φωνάξω, ώστε να ξεσπώσω τους γείτονες και να αναγκαστείτε να με κρατήσετε».

Κάθεται λοιπόν ο πατέρας και τους ρωτάει τι προτείνουν εκείνοι αντί των περικοπών

τουόν: «Όταν μας προσλαμβάνετε ήταν καλά; Τώρα δεν μας νοιάζει πού θα βρείτε τα λεφτά για να μας πληρώσετε. Να κόψετε τον λαμό σας». Και τα παιδιά ούρλιαξαν: «Εμείς είμαστε παιδιά, δεν ξέρουμε τίποτα. Εσύ είσαι ο πατέρας, εσύ πρέπει να βρεις

Του Διονυσίου Γουστου

τις λύσεις για όλα. Εμείς το μόνο που ξέρουμε είναι πως είσαι υποχρεωμένος να μας στέλνεις σε ιδιωτικό σχολείο, να μας πληρώνεις την πισίνα, να μας αγοράζεις ρούχα και παγωτά».

Σε αυτή την κόλαση ζούσαν, όταν τη νύχτα των Χριστουγέννων τους επισκέφθηκε το πνεύμα. Μαζί του συνειδητοποίησαν τη δυστυχία τους να ζουν χωρίς συνοχή, ο καθένας για την πάρτη του. Και την επομένη, η μάνα είπε: «Ο πατέρας σας έχει δικιο. Θα πρέπει να τα κάνουμε όλα αυτά σαν οικογένεια. Μόνο που αντί να κόψουμε το ιδιωτικό σχολείο μήπως να

κόψουμε τα μαθήματα πιάνου για να εξοικονομήσουμε τα ίδια λεφτά;». Η καθαρίστρια και η κοπέλα του μωρού είπαν: «Καταλαβαίνουμε το πρόβλημα.

Μήπως αντί για απόλυση, θα ήταν καλύτερο να μοιραστούμε τις λιγότερες ώρες και τον μισθό;». Και τα παιδιά, βλέποντας τον πατέρα μονιασμένο με τη μάνα, αποδέχτηκαν χωρίς ουρλιαχτά να χάσουν τα παγωτά τους και την πισίνα. Κι έζησαν αυτοί καλά ή, τουλάχιστον, καλύτερα. Εμείς ακόμη περιμένουμε το πνεύμα των Χριστουγέννων. (Από ιδέα του Αλέξανδρου Παπαδόπουλου)

Η ΑΥΓΗ

Κάτι ξεπροβάλλει πίσω από το νέφος

Κυριολεκτικά και μεταφορικά η χώρα ζει τυλιγμένη μέσα στο νέφος. Η απελπισία σαρώνει εκατομμύρια νοικοκυριά, η γκρίζα ζώνη της ανεργίας έχει απλωθεί στο 34,1% της κοινωνίας, εκατομμύρια πολίτες ξυλιάζουν, ενώ κάθε βράδυ ένα σπύρι πιάνει φωτιά από τα αυτοσχέδια μαγκάλια. Η αιθαλομίχλη σουζίζει τα μάτια, βρομάει και δυσκολεύει την αναπνοή, κάνει ακόμη πιο αβίωτη τη ζωή στις μεγαλουπόλεις.

Απέναντι σ' αυτή την κόλαση της καθημερινότητας, το μνημονιακό κατεστημένο στέκει θρασύδειλο και ψοφοδεές. Διαπιστώνει ότι η προσήλωσή του στο δόγμα της υπερφορολόγησης των καυσίμων βυθίζει τη χώρα στην ασφυξία των διαφόρων νεφών, επιμένει όμως ότι αυτή είναι η οδός της «δημοσιονομικής σωτηρίας»!

Αυτές τις μέρες, γύρω από το εορ-

ταστικό τραπέζι, όσο λιτό ή και φτωχό, θα συγκροτηθεί η κοινή γνώμη. Και η «εθνική κατάθλιψη» θα εξωτερικευθεί, θα διοχετευθεί στη συζήτηση, θα αποδειχθεί υλικό κοινωνικής συνομιλίας και όχι ατομικής αναδίπλωσης. Ας μην βαυκαλιζονται ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος ότι ο λαός υπομένει αδιαμαρτύρητα την πολιτική τους. Άλλοι, χωρίς να τους υποψιάζεται κανείς για... συριζισμό, όπως το βρετανικό περιοδικό Economist, προβλέπουν ότι στην Ελλάδα το 2014 υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις για κοινωνική ανάφλεξη.

Μακριά νυχτωμένοι, βυθισμένοι στην αλαζονική διαχείριση της εξουσίας τους, Σαμαράς και Βενιζέλος σχεδιάζουν πάνω στη διάλυση των κομμάτων τους να σπρώξουν τις εκλογές για το 2016. Δηλαδή δηλώνουν ότι δεν τους αφορά το λαϊκό μήνυμα των επικείμενων εκλογών του Ιουνίου. Ας μην

αιτιώνται τους άλλους, όταν ξυπνήσουν έντρομοι από τη λαϊκή αποδοκιμασία. Κι όταν επιβεβαιωθεί η δημοκρατική αρχή, σύμφωνα με την οποία οι ολιγαρχικές πολιτικές ελίτ δεν μπορούν να κυβερνούν για πολύ χρόνο. Την πρώτη φορά εξαπατούν τους πολίτες. Μια του κλέφτη, δυο του κλέφτη, τρεις και η κακή του μέρα. Οι δυο φορές ήδη πέρασαν.

Οι δημοσκοπήσεις καταγράφουν ήδη την ανατροπή λαϊκών διαθέσεων, που είναι προάγγελος νέων λαϊκών διαθεσιμότητων για τη δημοκρατική αναγέννηση της χώρας. Μέσα από την καταχνιά του μνημονιακού πολιτικαντισμού, μέσα από το νέφος ιδιοτελειών και συμφερόντων, διακρίνεται η λαϊκή - δημοκρατική θέληση να μπει τέλος σε μια πραγματικότητα που καθημερινά εξευτελίζει την εθνική, την κοινωνική και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Τα εξαντλητικά ωράρια στις γιορτές. ..

Εκμεταλλούμενοι το νόμο για το ελεύθερο ωράριο λειτουργίας, οι μεγαλοκαταστηματάρχες στη Δανία εξαναγκάζουν τους εργαζόμενους να δουλεύουν μέχρι και 16 ώρες τη μέρα. Σύμφωνα με το νόμο που ψηφίστηκε πέρσι, οι εργαζόμενοι στα καταστήματα δικαιούνται 11 ώρες ανάπαυσης από την ώρα που σχολάνε μέχρι που θα επιστρέψουν στη βάρδιά τους. Και μέσα στις 11 ώρες περιλαμβάνεται και η μετακίνηση από τη δουλειά στο σπίτι. Όμως, 14 μέρες πριν τα Χριστούγεννα, ο χρόνος της συνολικής ανάπαυσης με βάση τον ίδιο νόμο μπορεί να περιορίζεται στις 8 ώρες. Ετσι, οι εργαζόμενοι στα καταστήματα λιανικής πώλησης αναγκάζονται να δουλεύουν μέχρι και 16 ώρες και να έχουν στη διάθεσή τους μόνο 8 ώρες μέχρι να ξαναπιάσουν δουλειά.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Όλα στο φως για τις μίζες

Μπορεί η ιστορία του Άκη Τσοχατζόπουλου να έφερε στην επιφάνεια μια εξωφρενική υπόθεση διαφθοράς, αλλά οι αποκαλύψεις του πρώην γραμματέα εξοπλισμών Αντώνη Κάντα, δείχνουν ότι τα κυκλώματα που απομυζούσαν μαύρο χρήμα από τις προμήθειες των ενόπλων δυνάμεων ήταν πολύ πιο εκτεταμένα από όσο μπορούσε να υποθέσει και ο πιο καχύποπτος. Γιατί ήταν περίπου κοινό μυστικό ότι πάνε μαζί εξοπλιστικά προγράμματα και κυκλώματα μίζας.

Ο τελευταίος χορός των αποκαλύψεων όμως αποδεικνύει ότι η κατάσταση ήταν πολύ χειρότερη από όσα λέγονταν φανερά ή κυκλοφορούσαν υπογείως. Όταν ο κ. Κάντας για να κρατάει όπως είπε ο ίδιος το στόμα του κλειστό, πήρε 15 εκατομμύρια, αντιλαμβάνεται κανείς το μέγεθος των ποσών που διακινήθηκαν.

Είναι πλέον αναμφισβήτητο ότι οι ιστορίες με τις μίζες από στρατιωτικές προμήθειες, αποτελούν μια μελανή κηλίδα για το πολιτικό σύστημα και ιδιαίτερα για τα κόμματα που άσκησαν εξουσία. Είναι μοναδική ευκαιρία, τώρα που άνοιξαν τα στόματα διάφορων εμπλεκόμενων, να καθαρίσει οριστικά και αμετάκλητα ο κόπρος του Αυγείου. Όλοι όσοι είναι αναμειγμένοι, όλοι όσοι έβαλαν το χέρι τους στο μέλι, πρέπει να αποκαλυφθούν και να τιμωρηθούν.

Όσο ψηλά κι αν βρίσκονται, όποια ιδιότητα κι αν έχουν. Είτε πρόκειται για πολιτικούς, είτε για στελέχη των ενόπλων δυνάμεων, είτε για μεσάζοντες. Θα είναι μια ελάχιστη απόδοση δικαιοσύνης για τους πολίτες που υποφέρουν σήμερα και βλέπουν τα χρήματα του ελληνικού λαού να καταλήγουν στις θυρίδες και τις οφσώρ διαφόρων ασυνείδητων.

Το κεφάλαιο της μίζας πρέπει να κλείσει οριστικά και αμετάκλητα για τη χώρα μας. Η λεηλασία του δημόσιου χρήματος πρέπει να τελειώσει επιτέλους. Ελπίζουμε ότι η δικαστική έρευνα θα καταφέρει να φωτίσει πλήρως όλα αυτά τα σκοτεινά κυκλώματα και να εντοπίσει όλους όσους διασπάθισαν διά ιδίων όφελος δεκάδες εκατομμύρια.

Είναι όμως ευθύνη και υποχρέωση του πολιτικού συστήματος, να απαλλαγεί από το άγος της διαφθοράς, αποτρέποντας με κάθε δυνατό τρόπο την επανεμφάνιση τέτοιων φαινομένων. Είναι καιρός οι προμήθειες του δημοσίου και κυρίως αυτές που αφορούν εξοπλιστικά προγράμματα, να σταματήσουν να καλύπτονται από μια αχλύ αδιαφάνειας εν ονόματι δήθεν του εθνικού συμφέροντος.

Είναι καιρός να καθιερωθούν και να εφαρμοστούν συνθήκες πλήρους διαφάνειας και ελέγχου, για να μπορεί να ξέρει και ο τελευταίος πολίτης που πηγαίνουν τα χρήματα του, αλλά και για να μπει φραγμός στον κάθε ασυνείδητο που είναι πρόθυμος για 30 αργύρια - και όχι μόνο... - να προδώσει την εμπιστοσύνη του λαού.